

ביטחון - תרופה לכל המחלות

הביטחון בה' יתברך זו תרופה כמעט לכל המחלות. הרבי מקמרגא אומר בספר'נתיב מצוותיך', שאם אדם יידע שבורא עולם נמצא בכל תנועה הכי קטנה שיש במציאות, זו תרופה לכל מחלות הנפש. לא להתעסק בחוליים הפרטיים, אלו רק סימפטומים, תולדה של ריקנות וחוסר ביטחון. לכן אומר לנו בעל 'הסולם' שהמהות של הביטחון האמיתי היא משיכת אור מהעתיד לפה. החסד שמסובב את האדם הוא בבחינת 'אור מקיף' יש אור פנימי שכבר נכנס לאדם, כמו מישהו שכבר קיבל את המשכורת ביד. אור מקיף זה אור שעתיד להיכנס אליו. הוא עוד לא נכנס, אבל זה אור אמיתי. אם אדם משיג את המקיפים שלו, הוא זוכה לשמחה ולהגנה. כאשר עם ישראל הלכו במדבר, היו להם ענני כבוד – אורות מקיפים שהגנו עליהם. כשהיו זורקים עליהם חיצים ובליסטראות, הכול היה חוזר לאיב. כל זה משל למידת הביטחון. מי שיש לו ביטחון בה', לא מפחד מכלום! אם ירצו לפגוע בו, זה יחזור אליהם. לא צריך להתעסק בכלל עם אויבים ורוע, רק להמשיך מהבורא אור של ביטחון.

היו שבעה ענני כבוד מסביב לעם ישראל – למעלה, למטה ומכל ארבעת הצדדים, ועוד אחד שהולך לפניהם. היו שם פלאי פלאות בעננים האלה. בתוך העננים היה באמצע הלילה אור כמו בצוהריים. בחוץ היה חושך ובפנים אור. המשל הזה אומר, שמי שהחסד מסובב אותו, נמצא כל הזמן באור. אם הוא יוצא משם, הכל חושך – גם בחוץ וגם במקום שבו קודם היה לו אור. חשוב להתעמק ולהבין את חשיבות הדברים. מדובר כאן על ביטחון אמיתי בה' בתוך הלב, לא ביטחון מזויף של סתם מילים. לדעת ולהרגיש שיש בורא לעולם. הוא הביא אותך לפה. הוא נותן לך לנשום. כשהוא יחליט שתפסיק לנשום, נגמר הסיפור. זה הכל הוא.

אדם עם ביטחון אמיתי בלב, הוא מאושר וחופשי. על זה נאמר: "עוז וחדוה במקומו" (דברי הימים א, טז, כז). עוז זה כוח, חדוה זו הדרגה הכי גבוהה בשמחה, שלווה נפש. אצל האשכנזים נוהגים שבחתונה הכלה סובבת את החתן שבע פעמים, כי האישה היא אור מקיף. היום השמח ביותר בחייו של האדם הוא יום חתונתו, כמו ששלמה המלך כתב: "ביום חתונתו וביום שמחת לבו" (שיר השירים ג, יא). האישה היא האור המקיף של הבעל, המגן שלו. אם האדם לא מרגיש שלווה נפש, כאילו כבר קיבל בהווה את כל החסדים, סימן שהביטחון שלו לא שלם. הוא לא המשיך את האור כמו שצריך. בשביל להיות בעל ביטחון שלם, לא צריך להיות תלמיד חכם או מקובל. צריך להיות אדם פשוט שיודע שיש בורא לעולם, והוא בוטח בו שכל פרוסת לחם שיש לו על השולחן זה ממנו. אין שום דבר שבא מהאדם. אדם כזה מוקף באור תמידי.

האדם קובע את גבולותיו

כאמור, הביטחון מעניק תחושה של 'עוז וחדוה'. עוז זה כוח. אדם שבטוח שהוא יכול לעשות משהו, יהיה לו כוח לעשות אותו. בעל 'הסולם' אומר שהביטחון הוא האמונה בעצמו. הגבולות של האדם הם לפי האמונות שלו. האם הוא יצליח או לא, זה תלוי בגבולות הוא שם לעצמו במוח על היכולות שלו. ככל שלאדם יש ביטחון יותר חזק, תהיה לו יותר יכולת להצליח. מבחינה

פסיכולוגית מדובר על חיזוק היכולת לסבול. אין לך דבר העומד בפני הרצון, חוץ מהתשת כוח או חוסר הסבלנות להתייגע. לכן הגיבור הוא מי שמרגיש בעצמו כוח וסבלנות גדולים, ואינו נרתע מדבר. יש לו ביטחון שהוא יכול להצליח גם אם יהיה לו קשה, הוא מחליט לעשות והוא יעשה. כאשר אנשים שמפסיקים לעשן חוזרים אחר כך לעשן, זה משום שההחלטה הראשונה שלהם לא היתה חזקה. אם ההחלטה הראשונה שלהם היתה: "אני הולך על זה עד הסוף, לא משנה מה יהיה, אני עושה את זה!" – הם היו מקבלים כוח לממש אותה. יוצא מכך שמושג הכוח הוא הפוך ממה שהעולם חושבים. בדרך כלל אנשים חושבים שאם אני מרגיש שיש לי כוח, אז אני בטוח שאני אצליח. לפי מידת הכוח שאני מרגיש שיש לי, כך תהיה לי הצלחה. בעל 'הסולם' אומר שזה בדיוק הפוך! מידת הכוח, השכל, הכישרון, תלויה בביטחון העצמי שלך. אם יש לך ביטחון שאתה הולך להצליח, אתה מקבל כוח לעשות. אנשים שהצינור שלהם פתוח בתחום מסוים כמו אומנות, עסקים וכו' מה שיש להם ואין לאחרים זה לא מוח משוכלל יותר. יש להם ביטחון בעצמם שהם טובים בזה, ולכן הם מצליחים. לעומת זאת, כותב בעל 'הסולם', שהחלש הוא מי שמרגיש בעצמו שאין לו את כוח הסבלנות, וכשחברו יגרום לו ייסורים – לא יוכל לסבול, ולכן הוא נכנע אליו מיד מלכתחילה. כלומר, מלחמות בין שניים מוכרעות כבר מההתחלה. אם שניים משחקים שחמט, מי שינצח הוא מי שבטוח יותר ביכולות שלו. אם הוא כבר אלוף העולם 7 פעמים, יש לו יותר ביטחון שהוא יכול לעשות את זה. השני מפחד ממנו, אז הוא כבר נכנע מראש, מוותר ומפסיד. הכל לפי מידת הביטחון. גם במצבים של אין ברירה מקבלים כוחות. היה מקרה של אמא באיטליה שהבן שלה נפל מהמרפסת בקומה 20, והיא החזיקה אותו כך כמה שעות. הגבר הכי חזק לא יכול לעשות את זה. היא קיבלה את הכוח כי לא היתה לה ברירה. כוח זה פונקציה של כלים. אם יש לך כלים של ביטחון, נותנים לך את הכוח. כשיש מידת ביטחון גדולה, מקבלים כוחות אדירים ושכל חזק. רוב האנשים ממשיכים אם מה שיש להם כבר, לכן הם מצליחים בתחומים מסוימים ולא באחרים. הם מגבילים את עצמם, כי אין להם ביטחון שהם יכולים להצליח באותו דבר. מי שיש לו ביטחון, כבר מקבל כוחות לעשות את הדבר הזה ולהצליח בעתיד. בעל 'הסולם' מסביר מדוע אנשים מזדקנים: מידת הסבלנות שאדם מרגיש בעצמו, כלומר הרצון וההסכמה לסבול מכאובים וייסורים כפי הדרוש כדי להשיג קניין כלשהו, הוא אור החיים שבברייה. עד כמה האדם מוכן להשקיע כוח בשביל להשיג משהו. עד גיל ארבעים, אור החיים של האדם נמצא בשלמותו והוא צעיר, בריא וחזק, כי הוא מרגיש ביטחון בעצמו. ואילו לאחר גיל ארבעים, אצל אדם רגיל (לא אצל תלמידי חיים), כשהוא מתחיל לרדת ממסילת החיים, הכוחות שלו מתחילים להיחלש. הוא מאבד חלקי בטחון, ואז הוא מתחיל לשמוע שמועות: אתה יודע שהלחץ דם עולה בגיל מבוגר? האומיקרון נכנס בקלות לאנשים מבוגרים... וכך הביטחון שלו בכוחותיו יורד. אם הביטחון שלו לא היה יורד, הוא היה נשאר חזק! כתוב על משה רבנו שבגיל 120 לא נס לחו, הוא היה כמו גבר בן 20, צעיר וחזק. אבל אצל רוב האנשים, עם הגיל הם מאבדים חלקי ביטחון ואמונה עצמית, עד שמתרוקנים מהם לגמרי בעת שקיעת האור של חיותם. אנרגיית החיים שוקעת, וזה מה שגורם לזקנה. לזקנים אין אמונה בעצמם. יש תופעה של 'קפצה עליו זקנה טרם עת' יש אנשים בגיל 20 שהם כבר זקנים, מתבגרים מהר מאוד וכוחות החיים שלהם יורדים, כי הם כבר ערערו לעצמם לגמרי את הביטחון ביכולת שלהם להיות בריאים, חזקים ולהצליח. הכל בא מהעניין של הביטחון.